

SVETA

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU
GLAZBUGLASILO INSTITUTA ZA
CRKVENU GLAZBU KBF
U ZAGREBUGodište LIX   Broj 3
Srpanj—Rujan   1989
YU   ISSN   002045**UREDNIČKO VIJEĆE:**Ljubomir Galetić, Sebastijan Go-
lenić, Miroslav Martinjak, Ante
Samardžić, Izak Špralja, Marijan
Steiner i Petar Zdravko Blajić.**GLAVNI I ODGOVORNI
UREDNIK:**

Anđelko Milanović

**TAJNIK I GRAFIČKI
UREDNIK:**

Josip Korpar (tel. 271-676)

LEKTOR:

Ante Sekulić

IZDAVAČ:HDK sv. Ćirila i Metoda
Trg kralja Tomislava 21
41000 Zagreb**GODIŠNJA PRETPLATA:**Za tuzemstvo 60.000 din
Za inozemstvo 30\$
Pojedini broj: 15.000 din.**ŽIRO RAČUN BROJ:**30101-620-16
012101-2320418628**BROJ I NAZIV DEVIZNOG
RAČUNA:**30101-620-16 Zagrebačka banka
242-409-1010 Zagreb

Časopis izlazi četiri puta godišnje

SURADNJU SLATI NA: Uredništvo »Sv. Cecilije«
Kaptol 29, 41000 Zagreb**RUKOPISI I FOTOGRAFIJE**

se ne vraćaju

TISAK:»Tiskara« — Komunalnog centra
Zelina»Sv. Cecilija« oslobođena je pla-
ćanja poreza na promet rješe-
njem Republičkog sekretarijata
za prosvjetu, kulturu i fizičku
kulturu SRH, br. 229/1-1979. od
15. II. 1979.

Subotički glazbeni dani Albe Vidakovića

Nisam vješt pisati uvodnike. Posebice sam pak ganut kad pomislim na obvezu da to učinim u povodu broja glasila »Sveta Cecilija« koji je posvećen uspomeni glazbenika i znanstvenika Albe Vidakovića. Velikoga sina bačkih ravnica — kako netko reče u povodu 25. obljetnice Vidakovićeve smrti.

Bila je uistinu sretna zamisao da se ovogodišnji glazbeni dani, svojevrsni skup orguljaša, crkvenih glazbenika i umjetnika, upriliče u Subotici, gdje je Albe Vidaković rođen i gdje je našao svoje konačno počivalište. Voljeni grad u kojega su naraštaji upirali oči kao središte i zborište narodnoga i crkvenog života pružio je gostoprinstvo svima koji su travanjskih, proljetnih dana prožeti ljepotom i vjerom u Dobrotu sjećali se velikog Maestra, interpretacijama ponavljali njegove skladbe, molitvom pak u stolnoj crkvi i na grobu učiteljevu štovali njegovu uspomenu.

Albe Vidaković je pisao povijest, priloge povijesti ljudskog srca i težnje za Ljepotom i Ljubavi. Subotica omeđuje njegov životni početak i završnicu: na ravninama se rodio, iz zavičajnih sokaka krenuo je na put dug pedesetak godina, povremeno se vraćao radi okrepe po nova nadahnuća i žrtve, iz bačkih je — posebice subotičkih — žarišta crpio poticaje za svećeničku službu ljudima, znanosti i umjetnosti. Trebalo je, dakle, o dvadesetipetoj obljetnici Albine smrti doći u Suboticu i proći stazama njegova neponovljiva života. Trebalo je proći zemljom i putovima brižne ravnoteže i razborite mjere, trebalo je na toj bačvanskoj ravnici slušati akorde Maestrovih *misa*, *kračih skladbi* i potresno-velebne *Fantazije i fuge u f molu*.

Dva biskupa (msgr. M. Zvekanović, Dr. F. Komarica), brojni svećenici, predavači, svirači i pjevači, uglednici i slušatelji zaustavili su se pred glazbenicima i glazbenim djelatnicima: Đ. Arnoldom, J. Andrićem i M. Asićem. Nije zanemaren očinski promicatelj crkvenoga pjevanja veliki biskup Lajčo Budanović.

Svaki je sudionik mogao naći svoje trenutke okrepe, poticaja, brojni pak i utjehe; u brzopletom vremenu — trenutke mira.

U spomenutim danima našao sam se i ja: osobno, intimno.

Spoznao sam, naime, u danima ranoga subotičkog proljeća da sam krenuvši jednom iz svoga žedničkog salaša, iz župe sv. Marka u kojoj je mladi Vidaković kraće vrijeme služio kao kape-
lan, hodao obilaznim putovima, da bih se spomenutih dana vratio na mjesto, odakle sam pošao. Nisam uzalud nosio i iznosio svoje brige i tjeskobe, ukrašavajući ih raznim digresijama. Vidim: nisam bio sam — ispred mene su prošli brojni, a među njima veliki Budanović i Vidaković, uzori u radu, prijegoru i žrtvi.

No, subotički dani u travnju 1989. nisu bili slavljem velikana prošlosti; bili su to trenuci koji su na preskok strmoglavno jurili prema budućnosti za kojom teže svi bez predaha (i glazbenici, i slušatelji) premda je možda neće nikada doseći prema punini svojih želja. Pomalo se i tjeskobno zirkalo spomenutih dana u subotičku budućnost, u ugrožene temelje opstanka vrednota na kojima počiva.

Ne. Nije ovo pravi uvodnik. Mrvice su ovo moje ispovijesti, skitničke ispovijesti.

Olakšana i osvježena srca mogu i moram nastaviti svoj put. Svoj. Baš kao i svi sudionici *Glazbenih dana* u Subotici 1989. rasuti po svim dijelovima moje velike Domaje.

Ante SEKULIĆ